

*Jesús va ser i és el Mestre. Mestre de vida, Mestre d'acció, Mestre de pregària. No va impartir cap classe, ni va ocupar cap càtedra, però el seu ensenyament arriba a fons. El seu magisteri era i és a la vida, en la vida i des de la vida. Sempre vital com Aquell que és la Vida. Iniciem una col·lecció de "Suports", que no arribarà de seguida, sinó barrejada amb altres "pregàries", "ajudes" i "suports", en els quals Jesús serà el nostre Mestre de pregària. En els teus documents pots, doncs, si vols, crear una carpeta que digui **Jesús, mestre de pregària**.*

De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant. (Marc 1,35).

Fa poc que ha iniciat la seva missió apostòlica. És recent la gran experiència del Jordà i l'estada al desert. Sent la necessitat de comunicar-se i unir-se íntimament amb el Pare. El dia es presenta molt atapeït, el preveu fatigós. Surt de la tenda, poc a poc, sense fer soroll. Tots dormen. És negra nit. Marxa silenciosament a un lloc solitari. Es postra i obre el seu cor a Aquell que tan l'estima.

La pregària matinal

1.- Aquesta pregària de Jesús ha inspirat la pregària del matí. Quan ens alcem normalment ja hi ha arreu moltes comunitats i persones que fa estona que preguen, com Ell, sigui en grup o en solitari.

2.- Per a molta gent és una bona hora aquesta de la matinada. Hi ha un notable silenci, la nit va marxant lentament i els petits sorolls domèstics o dels carrers tot just comencen a desvetllar-se. Una bona hora, l'inici d'un tros de vida, el dia, unitat de vida humana.

3.- Preguar de matinada. Saludar al teu Senyor. Oferir-li el dia: intencions, accions, treballs, viatges, cansaments, alegries, penes.. tot ara estar per viure, tot és una possibilitat, una previsió, molts cops ben coneguda per monòtona. Fet l'oferiment. Llegir pausadament l'evangeli del dia, pregar, donar gràcies, restar amb Ell en silenci per una estona, adorar i cantar interiorment la seva lloança.

4.- Hi ha persones que els hi és impossible pregar de matinada. Fins ben entrat al matí no es desperten del tot, han passat mala nit, treballen a hores intempestives...etc. Pensen: seria molt bonic, però no puc. Sóc de nit. D'acord no cal forçar les situacions, els ritmes i els costums personals. Almenys, però, de bon matí, dóna una mirada interior al teu Déu: "Bon dia, ajudem, tot per tu".